

Με άρθρο του στην εφημερίδα των Κυκλάδων «Κοινή Γνώμη», ο κ. Δωρόθεος υπογραμμίζει χαρακτηριστικά: «Σήμερα, δυστυχώς, περισσότεροι 'άθεοι' ενδιαφέρονται για τους ξένους, παρά 'χριστιανοί'...».

Ολόκληρο το άρθρο του Μητροπολίτη Δωρόθεου έχει ως εξής:

«Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, με τα αλλεπάλληλα κύματα των μεταναστών, που χτυπούν τις – και στις- ακτές των ακριτικών νησιών μας, αλλά και τις ακτές των μεσογειακών ευρωπαϊκών χωρών, προκαλούν ποικίλες και συχνά αντιφατικές αντιδράσεις, συχνά ιδεολογικά φορτισμένες και πολιτικά προκατειλημμένες, γεγονός που μας εμποδίζει να δούμε και να αντιμετωπίσουμε το θέμα ψύχραιμα και αποτελεσματικά.

Πρώτα-πρώτα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η ιστορία της ανθρωπότητας, ουσιαστικά, είναι η ιστορία των μεταναστεύσεων των λαών. Ακόμα και η ελληνική ιστορία και ο πολιτισμός ρυθμίστηκαν και διαμορφώθηκαν υπό μια τάση διαρκούς μετανάστευσης ελληνικών φύλων, από τη λεγόμενη Κάθοδο των Δωριέων και τους ελληνικούς αποικισμούς, μέχρι τις μεταναστεύσεις την περίοδο της Τουρκοκρατίας και, τελευταία, μετά το 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο!

Ας μη μας διαφεύγει και η μεγάλη μετανάστευση των λαών, τον 4ο και 5ο μ.Χ. αιώνα, που επηρέασε και διαμόρφωσε καθοριστικά τη σημερινή εικόνα και τον πολιτισμό της Ευρώπης...

Πάντα, λοιπόν, οι λαοί και οι άνθρωποι μετανάστευαν, είτε για να κατακτήσουν νέους τόπους, είτε επειδή κατακτήθηκαν οι δικοί τους τόποι και πάντα θα μεταναστεύουν, όσο τουλάχιστον θα υπάρχουν στον κόσμο ανισότητες, πείνα, αδικία, καταπίεση, εκμετάλλευση, φανατισμοί, δικτάτορες στυγνοί και χωρίς ηθική πολιτικοί...

Υπό τις σημερινές, όμως, συνθήκες, της παγκοσμιοποίησης το φαινόμενο της μετανάστευσης απειλεί να διαρρήξει τον κοινωνικό ιστό και να προκαλέσει ξενοφοβικά φαινόμενα, νοοτροπίες και επιλογές, που αναιρούν την ουσία, όχι μόνο της ανθρωπιάς μας, αλλά και της Χριστιανικής μας ιδιότητας...

Όσο και αν φαίνεται παράξενο ή παρακινδυνευμένο, ο τρόπος που αντιμετωπίζουμε τους ξένους αποτελεί τη λυδία λίθο για τη γνησιότητα και αυθεντικότητα της Χριστιανικής μας πίστης και βιωτής!

Άλλωστε, όλοι μετανάστες είμαστε σε τούτη την κοιλάδα του κλαυθμώνος, διωγμένοι από την ουράνια πατρίδα μας, προς την οποία προσπαθούμε να επιστρέψουμε...

«Ουκ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν», τονίζει στους Εβραίους συμπατριώτες του ο Απόστολος Παύλος.

«Ουκ ει πολίτης, αλλ’ οδίτης ει και οδοιπόρος. Μη είπης: Έχω τήνδε την πόλιν, και έχω τήνδε. Ουκ έχει ουδείς πόλιν. Η πόλις ἀνω εστί», συμβουλεύει ο ιερός Χρυσόστομος.

Όλοι, λοιπόν, ξένοι σε τούτη τη γη, με πρώτο Ξένο τον Ιησού!

Τη Μεγάλη Παρασκευή ψάλλουμε ένα συγκλονιστικό τροπάριο, κατά το οποίο ο άγιος Ιωσήφ από την Αριμαθαία παρακαλεί τον Πιλάτο: «Δός μοι τούτον τον Ξένον,

όν ομόφυλοι μισούντες θανατούσι ως Ξένον», «Δώσε μου αυτόν τον Ξένο, που οι ομοεθνείς Του, μισώντας Τον, Τον σκοτώνουν σαν Ξένο!»

Ο Θεός, ως άνθρωπος, γεννήθηκε σε μια πόλη, όπου οι Παναγία Μητέρα Του και ο Μνηστήρας της Ιωσήφ ήταν ξένοι, δεν βρήκαν ούτε δωμάτιο για να μείνουν και γεννήθηκε σε στάβλο...

Στη συνέχεια, έγινε μετανάστης και πήγε με την οικογένειά Του στην Αίγυπτο, για να μη θανατωθεί από τον Ηρώδη και εκεί, σίγουρα, ο Ιωσήφ θα αναζήτησε δουλειά, ως ξένος εργάτης.

Μεγαλώνοντας περιπλανήθηκε σε όλη τη χώρα ως Ξένος, μη έχοντας «πού την κεφαλήν κλίναι» και Τον θανάτωσαν οι συμπατριώτες Του σα να ήταν Ξένος, παραδίδοντάς Τον μάλιστα σε Ξένους, στους Ρωμαίους.

Έτσι ο Ιησούς έγινε πολλαπλά ο μεγάλος Ξένος, που ποτέ δεν κατανοήθηκε ώστε να γίνει «δικός μας», παρά μόνον από λίγους, που πάντα (και τώρα) η κοινωνία τους αντιμετωπίζει ως «πτωχούς τω πνεύματι»...

Στη συνέχεια, Αυτός ο μεγάλος Ξένος έστειλε τους μαθητές Του σε «όλα τα έθνη» και εκείνοι ξενιτεύτηκαν και δίδαξαν τους ανθρώπους σε ξένες χώρες, και οι περισσότεροι θανατώθηκαν από ξένους ως ξένοι και τάφηκαν σε ξένη γη.

Ο Αβραάμ μετανάστης, ο Χριστός μετανάστης, οι Προφήτες μετανάστες, οι Απόστολοι μετανάστες, το χριστιανικό πνεύμα μεταναστευτικό...

Και εμείς, σήμερα;

Σήμερα, δυστυχώς, περισσότεροι «άθεοι» ενδιαφέρονται για τους ξένους, παρά «χριστιανού»...

Έστω και αν όλοι γνωρίζουμε ότι όταν ο Ιησούς θέλησε να κάνει κατανοητό πώς ο άνθρωπος μπορεί να κερδίσει τη Βασιλεία των Ουρανών, χρησιμοποίησε την παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, υπονοώντας σαφέστατα ότι το να περιμαζέψουμε και να περιποιηθούμε έναν ξένο μπορεί να μας ανοίξει τις πύλες του Παραδείσου, κατά το «ξένος ήμην και συνηγάγετέ με»....

Είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε σε μια καινούργια εποχή μεγάλης αναμείξεως των λαών και των πολιτισμών, που μπορεί να αποβεί ολέθρια «κρεατομηχανή», όπως φοβόταν ο αλησμόνητος Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

Αυτό το γεγονός εντείνει την ανασφάλειά μας ως λαού, προστιθέμενο, μάλιστα, στις μεγάλες δυσκολίες και τα δυσεπίλυτα προβλήματα, που αντιμετωπίζουμε, και μας ενσπείρει φόβο και ανησυχία για το μέλλον του Ελληνισμού, που πολλοί διαβλέπουν ότι κινδυνεύει άμεσα από τους αλλόφυλους και αλλόθρησκους μετανάστες!

Αλλά, ακόμα και αν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος, η λύση δεν είναι να απεμπολήσουμε την ανθρωπιά μας και τη Χριστιανική μας ιδιότητα, καταδιώκοντας, εκμεταλλευόμενοι ή και εξοντώνοντας τους ξένους, αλλά διατηρώντας, ενισχύοντας, καλλιεργώντας και βιώνοντας σε όλη τους την πληρότητα τον πολιτισμό μας, την πίστη μας και τη γλώσσα μας, την ανόθευτη Ελληνική μας Παιδεία, την τιμιότητά μας και την αλληλέγγυα συλλογικότητά μας!».

Πηγή: [Εφημερίδα Κοινή Γνώμη](#)

Απρίλιος 2015